

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 10942/2024
30.05.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Марине Милановић, Весне Станковић, Радославе Мађаров и Бранке Дражић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Војислав Станарчић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Виолета Бојовић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Крагујевцу Гж 7366/22 од 20.04.2023. године, исправљене решењем истог суда Гж 7366/22 од 05.07.2023. године, у седници одржаној 30.05.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Крагујевцу Гж 7366/22 од 20.04.2023. године, исправљене решењем истог суда Гж 7366/22 од 05.07.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Крагујевцу Гж 7366/22 од 20.04.2023. године, исправљене решењем истог суда Гж 7366/22 од 05.07.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу П 811/21 од 10.11.2021. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев и обавезан тужени да тужиоцу на име накнаде материјалне штете исплати 235.479,08 динара са законском затезном каматом од 04.04.2014. године до исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име накнаде трошкова парничног поступка исплати 268.536,00 динара са каматом.

Пресудом Вишег суда у Крагујевцу Гж 7366/22 од 20.04.2023. године, исправљеном решењем истог суда Гж 7366/22 од 05.07.2023. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и првостепена пресуда потврђена.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној примени члана 404. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије, на основу члана 404. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/2011 ... 10/2023), Врховни суд је оценио да нема

места одлучивању о ревизији као изузетно дозвољеној на основу одредбе става 1. тог члана, с обзиром да не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса, правних питања у интересу равноправности грађана, уједначавањем судске праксе или новим тумачењем права. Правноснажном пресудом усвојен је тужбени захтев и обавезан тужени да тужиоцу исплати досуђени износ. Врховни суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији туженог, као изузетно дозвољеној, јер се ради о парници ради накнаде штете којима одлука о основаности тужбеног захтева и примена материјалног права, зависе од утврђеног чињеничног стања у сваком конкретном случају. Поред тога, ревизија туженог је изјављена и због битне повреде поступка, што не може бити разлог за изјављивање посебне ревизије. Зато нису испуњени услови из члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, па је у складу с тим одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Чланом 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу који не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Чланом 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба ради исплате дуга у овој правној ствари поднета је 06.05.2014. године, а вредност предмета спора је 235.479,08 динара.

Имајући у виду да се ради о спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање које не прелази динарску противвредност 3.000 евра на дан подношења тужбе, побијана другостепена одлука донета је у спору мале вредности из члана 468. став 1. ЗПП, у коме ревизија није дозвољена, услед чега је, применом члана 479. став 6. ЗПП, ревизија туженог недозвољена.

Из наведених разлога, на основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у другом ставу изреке.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић,с.р.**

**За тачност отправка
заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**